

Zákonu však neodpovídá ani názor, že právě proto, že v důsledku omezeného provozu byli zaměstnanci přeřazeni do nižších mzdových tříd, jest aplikace § 3 odst. 4 vyloučena. To zákon nestanoví. Je pravda, že omezený provoz je přivoděn také druhem pracovních přestávek a že při zařazení do nižších mzdových tříd důsledkem omezeného provozu byly tyto pracovní přestávky již hodnoceny. Vyskytne-li se však za omezeného provozu, prováděného podle určitého pracovního rozvrhu, pracovní přestávka jiná, pro kterou dělníci práci, kterou podle rozvrhu toho by jinak konati měli, nenastoupí a nekonají, jde o pracovní přestávku při zařazování do nižších tříd v důsledku omezeného provozu nehodnocenou. Proto ono jiné hodnocení, jež má svůj důvod v omezeném provozu, nemůže býti překážkou, nemá-li zákon žádného ustanovení odchylného, aby k pracovní přestávce za omezeného provozu nahodile vzniklé se podle § 3 odst. 4 nehledělo. Soudí-li žal. úřad, že v tom případě je aplikace § 3 odst. 4 vyloučena, přičí se toto jeho právní stanovisko zákonu. Vycházejí z tohoto nesprávného právního názoru, nevyšetřoval úřad, šlo-li v daném případě u obou skupin dělníků o pracovní přestávku ve smyslu § 3 odst. 4 cit. nař. Bylo proto nař. rozhodnutí v části jednající o pojištění invalidním a starobním zrušiti podle § 7 zákona o ss pro nezákonnost, kdežto stížnost, pokud se týká pojistného nemocenského, zamítnouti.

Č. 12.945.

Š k o l s t v í: Pro určení školního obvodu odchylně od hranic obce rozhoduje jediné snadnější návštěva školy (§ 9 zákona č. 22/1870 z. z. čes.).

(Nález z 16. června 1937 č. 13.192/37.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 2298/23, 3917/24, 5314/26, 5888/26, 7645/28, 9778/32.

V ě c: Místní škol. rada v Podolí u Mnichova Hradiště, obec Podolí u Mnichova Hradiště a obec Sychrov (adv. Dr. Jaroslav Pavlousek z Mladé Boleslavě) proti rozh. min. škol. a nár. osvěty v Praze z 27. listopadu 1933 (za zúč. místní škol. radu v Mnichově Hradišti a obec Mnichovo Hradiště adv. Dr. Jan A. Herold z Mnichova Hradiště) o přeškolení dvora Hněvousic.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Z popudu místní škol. rady v Mnichově Hradišti bylo konáno 13. června 1930 v Podolí u Mnichova Hradiště komisionální jednání za příčinou přeškolení dvora Hněvousic (politická obec Sychrov) ze školní obce v Podolí do školní obce v Mnichově Hradišti.

Výměrem zem. škol. rady v Praze z 12. října 1931 bylo sděleno interesentům, že podle sborového usnesení čes. odboru zem. škol. rady z 6. října 1931 a se souhlasem zem. správního výboru se povoluje vyšškolení dvora Hněvousic ze školní obce Podolí a jeho přiškolení do Mnichova Hradiště z těchto důvodů: Školy mnichovohradištské jsou pro děti z Hněvousic bližší než podolské, cesta je schůdnější, takže pře-

školením se usnadní docházka školní po rozumu § 9 zákona č. 22/1870 z. z. čes. Počet dětí přicházejících v úvahu při tomto přeškolení nebude mít naprosto žádného vlivu na organizaci škol dotčených. Také finanční důsledek přeškolení nebude takový, aby jím bylo ohroženo další vydržování školy v Podolí, která pro dohlednou dobu nepotřebuje materiálních nákladů. Toto přeškolení staniž se skutkem 1. ledna 1932.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání obec. zastupitelstev v Podolí a Sychrově a místní škol. rady v Podolí z důvodu výměru I. stolice, poněvadž vysloveným přeškolením se usnadní školní docházka dětem ze dvora Hněvousic, jak je patrno z toho, že dívky z Hněvousic již 14 roků fakticky docházejí do školy v Mnichově Hradišti a nikoli v Podolí. Podle pokynů min. škol. stanovila pak zem. škol. rada nový počátek působnosti dnem 1. ledna 1934.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Soud musil při svých úvahách vyjít od právní normy, jež otázku přeškolení upravuje. Podle této normy obsažené v § 9 zákona č. 22/1870 z. z. čes. má školní obvod souhlasiti s obvodem obce (sc. politické). Tato shodnost obou obvodů má býti pravidlem. Z tohoto pravidla má zákon jednu výjimku, která je podmíněna okolností, že »je příhodno, aby pro snadnější návštěvu školy byly celé obce nebo části obce přiděleny škole obce sousední«. Tato okolnost je jediná, jež školní úřad opravňuje vysloviti přeškolení. Jiné okolnosti nemají podle zákona významu. Paragraf 9 obsahuje sice obrat »kromě zvláštních okolností«, a tento obrat zavdal stížnosti (a z části již odvolání) podnět k argumentaci, že i v případě dnešního sporu jsou tu jisté okolnosti, jež mluví proti přeškolení. Než řečený passus »o zvláštních okolnostech« se vztahuje právě na snadnější návštěvu školy, výlučně na tuto okolnost, jak dokazuje srovnání českého textu zákona se stejně autentickým textem německým, kde není o zvláštních okolnostech žádné zmínky a kde výjimka z pravidla místní shodnosti obvodu školního a obecního se připouští jenom potud, »soweit nicht zum Behufe der Erleichterung des Schulbesuches die Zuweisung der Gemeinde an die Schule einer benachbarten Gemeinde zweckmässig erscheint«. Jsou proto všechny jiné okolnosti než snadnější návštěva školy právně bezvýznamné, jak tento soud ve své judikatuře důsledně hájí (srov. na př. Boh. A 2298/23, 3917/24, 5314/26, 5888/26, 7645/28, 9778/32 a j.).

Podle toho je však námitka stížnosti, vytýkající, že určité okolnosti nebyly vyšetřeny a že žal. úřad k nim nepřihlížel, bezdůvodná, pokud okolnosti ty byly předneseny v odvolání. Pokud však v odvolání předneseny nebyly, jsou podle §§ 5 a 6 zákona o ss nepřípustné. Nepřípustnost postihuje také námitku, podle níž nebylo zjištěno, že usnadnění návštěvy škol mnichovohradištských není »podstatné«, neboť ani tato námitka nebyla v řízení správním uplatněna.

Zbývá tedy jen zkoumati, zda žal. úřad právem potvrdil přeškolení dvora Hněvousic z důvodu, že bude tím usnadněna návštěva školy. Pro posouzení usnadnění návštěvy školy jsou rozhodny dva momenty, jednak vzdálenost, jednak schůdnost cesty, tedy v tomto případě vzdálenost a schůdnost cesty ze dvora Hněvousic do školy v Mnichově Hra-

dišti, ve srovnání se vzdáleností a schůdností cesty z tohoto dvora do školy podolské. Zem. škol. rada na základě šetření, jehož se zástupci st-lek zúčastnili, zjistila, že cesta z Hněvousic do školy v Mnichově Hradišti je bližší a schůdnější než do školy v Podolí. St-lky ve svých odvoláních k min. škol. a nár. osvěty toto zjištění nepopřely, obec a místní škol. rada v Podolí je dokonce potvrdily. Podle §§ 5 a 6 zákona o ss jsou proto jak právní, tak i věcné námitky proti tomuto zjištění nepřipustné, což platí zejména též o námitce čerpané z § 70 správ. řádu.

Č. 12.946.

Politické strany: Právo řídicího učitele účastniti se schůzí místní školní rady podle § 20 odst. 4 zákona č. 292/1920 Sb. je veřejnou funkcí ve smyslu § 10 zákona č. 201/1933 Sb.

(Nález z 16. června 1937 č. 13.193/37.)

V ě c: František T. v Kraslicích (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti rozh. min. škol. a nár. osvěty v Praze z 6. září 1934 o členství v místní školní radě.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Nař. výměrem vyslovalo min. škol. a nár. osvěty, rozhodujíc v dohodě s min. vnitra podle §§ 10 a 22 zákona z 25. října 1933 č. 201 Sb., že František T., definitivní řídicí učitel při III. obecné škole smíšené v Kraslicích, pozbývá práva účastniti se s poradním hlasem schůzí místní školní rady v Kraslicích, a to v podstatě proto, že je příslušníkem německé strany národní, jejíž činnost byla 4. října 1933 podle rozhodnutí vlády zastavena.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Stížnost nepopírá, že st-l, defin. řídicí učitel v Kraslicích, byl v kritické době příslušníkem německé strany národní, jejíž činnost byla 4. října 1933 podle rozhodnutí vlády zastavena, resp. nenapadá ten závěr žal. úřadu, že st-le je pokládati za příslušníka jmenované strany. Namítá však, že nemůže býti vyslovena ztráta práva st-lova zúčastniti se schůzí místní školní rady jako řídicí učitel s hlasem poradním ve smyslu § 20 odst. 4 zákona č. 292/1920 Sb., ježto tato účast na poradách zmíněné korporace není »funkcí« ve smyslu § 10 zákona č. 201/1933 Sb. a takový řídicí učitel není »funkcionářem« místní školní rady.

Podle § 10 cit. zákona v případě zastavení činnosti nějaké strany »vysloví úřad, že pozbývají její příslušníci všech veřejných funkcí, kterých nabyli volbou, jmenováním nebo »j i n a k« ve sborech samosprávy místní nebo zájmové, jakož i v jakýchkoli jiných veřejných institucích, počítajíc v to i ústavy, podniky, poradní sbory atd.«. Z tohoto ustanovení se podává, že zákonodárce chtěl zde příslušníky strany, jejíž činnost byla zastavena, vyloučiti z jakéhokoli vlivu ve sborech, institucích,